

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קמ"ב ע"א

פרשת תולדות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דיומא.

תרגום לעברית

ובא וראה, לא זכה יצחק כמו אברהם, שלא סמו עיניו ולא כהו. אבל כאן הוא סוד עליון, סוד האמונה, כמו שנתבאר, שכתוב ויקרא אלהים לאור יום. זה אברהם, שהוא אור היום, ואורו הולך ומאיר ומתחזק בתקון היום.

טקסט הזוהר

ובגין כך, מה כתיב, (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים, באיננו נהורין דנהרין. ואיהו סיב, (ד"א ל"ג ונהיר כדין אזיל ונהיר) כמה דאת אמר, (משלי ד) הולך ואור עד נכון היום, ובגין כך, (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום. ולחשך קרא לילה, דא יצחק דאיהו חשך, ואיהו אזיל לקבלא ליליא בגויה, ובגין כך, איהו כד סיב, מה כתיב, (בראשית כז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות. הכי הוא ודאי, דבעא לאתחשכא ולאתדבקא (בחשך) בדרגיה כדקא יאות.

ומשום כך מה כתוב? ואברהם זקן בא בימים, באותם האורות שמאירים. והוא זקן, [ומאיר, אז הולך ומאיר] כמו שנאמר (משלי ד) הולך ואור עד נכון היום, ומשום כך ויקרא אלהים לאור יום. ולחשך קרא לילה - זה יצחק, שהוא חשך, והוא הולך לקבל לתוכו את הלילה. ומשום כך, כשהוא זקן מה כתוב? ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת. כך זה ודאי, שרצה להחשך ולהדבק [בחשך] בדרגתו כראוי.

טקסט הזוהר

אתא רבי אלעזר בריה, ונשיק ידיו. אמר ליה, שפיר, אברהם נהיר מסטרא דדרגא דיליה, יצחק אתחשך מסטרא דדרגא דיליה, יעקב אמאי, דכתיב, (בראשית מח) ועיני ישראל כבדו מזקן. אמר ליה, הכי הוא ודאי, כבדו כתיב, ולא כהו. מזקן כתיב, ולא מזקנו. אלא מזקן, מזקן דיצחק, מההוא סטרא כבדו. לא יוכל לראות, לאסתכלא כדקא חזי, אבל לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ואתעביד חשך, דהא כדין אתאחיד ביה לילה, ואתקיים ולחשך קרא לילה. (בראשית כז) ויקרא את עשו בנו הגדול, דאתכלל מסטריה דדינא קשיא (שם) ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו כך וגו', זכאה בר נש דאתתקף ביה בקודשא בריה הוא וישוי תוקפיה ביה.

תרגום לעברית

בא רבי אלעזר בנו ונשיק ידיו. אמר לו, יפה. אברהם מאיר מצד של דרגתו, יצחק נחשך מהצד של דרגתו, ויעקב למה, שכתוב ועיני ישראל כבדו מ' קו? אמר לו, כך זה ודאי, כתוב כבדו ולא כהו. כתוב מזקן ולא מזקנו. אלא מזקן - מ' קו של יצחק, מאותו צד כבדו. לא יוכל לראות להסתכל כראוי, אבל לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ונעשה חשך, שהרי אז נאחז בו הלילה, והתקיים ולחשך קרא לילה. ויקרא את עשו בנו

הגדל. שנכלל מצדו של הדין הקשה. ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך וגו'. אשרי האיש שמתחזק בקב"ה ושם בו את תקפו.

טקסט הזוהר

יכול כחנניה מישאל ועזריה דאתתקפו ואמרו, (דניאל ג) הן איתי אלהנא די אנחנו פלחין יכול לשיבותנא מגו אתון נורא יקידתא ומן ידה מלכא ישיב. תא חזי, דאי לא ישיב ולא אתקיים עליהו קודשא בריה הוא, אשתכח שמייה דקודשא בריה הוא, דלא יתקדש בעינייהו דכלא כמה דאמרו. אלא, כיון דיידעו דלא אמרו כדקא יאות, אהדרו ואמרו, (דניאל ג) והן לא ידיע להוי לה מלכא וגו'. בין ישיב, בין לא ישיב, ידיע להוי לה מלכא וגו'. ותנינן דמלה אודע להו יחזקאל, ושמעו וקבילו מניה, דקודשא בריה הוא לא אתקיים עליהו, בגין דיקבילון אגרא. וכדין אהדרו ואמרו, והן לא ידיע להוי לה מלכא וגו'.

תרגום לעברית

יכול כחנניה מישאל ועזריה שהתחזקו ואמרו, (דניאל ג) הן אתנו אלהינו שאנו עובדים יכול להצילנו מתוך כבשן האש היוקדת, ומידה המלה יציל. בא ראה, שאם לא יציל ולא יעמד עליהם הקדוש ברוך הוא, נמצא ששמו של הקדוש ברוך הוא לא יתקדש בעיני הכל, כמו שאמרו. אלא כיון שיידעו שלא אמרו כראוי, חזרו ואמרו, והן לא ידוע להיות לה המלה וגו'. בין יציל בין לא יציל, ידוע להיות לה המלה וגו'. ושנינו שיחזקאל הודיע להם דבר, ושמעו וקבילו ממנו, שהקדוש ברוך הוא לא עמד עליהם, כדי שיקבילו שכר, ואז חזרו ואמרו, והן לא ידוע להיות לה המלה וגו'.

אָלֵא לֹא יִתְתַקַּף בַּר נָשׁ דִּי־יָמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁזַבְּנֵנִי, אוֹ אִיהוּ עֶבֶיד לִי כָּךְ וְכָךְ, אָבֵל יִשׁוּי תוֹקֶפִיָּה בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּי־סִייעַ לִיה, כַּד אִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאִינוֹן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵי־יָתָא, וּלְמִיָּהּ בְּאַרְחָ קְשׁוּט. דְּכִינוֹן דְּאֵתִי בַר נָשׁ לֹא־תִדְכָּאָה, מְסִייעִין לִיה וְדֵאִי, וּבְכָדָא יִתְתַקַּף בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ יִסִּיעַ לִיה, וְיִתְתַקַּף בִּיה, דְּלֹא יִשׁוּי תוֹקֶפִיָּה בְּאַחֲרָא, וּבְגִין כָּךְ עוֹז לוֹ כָּךְ. מְסִלוֹת בְּלָבָב, דִּיעֲבִיד לְבִיה כְּדָקָא יָאוֹת בְּלֹא הִרְהוּרָא אַחֲרָא, אָלֵא כְּהֵאִי מְסִלָּה דְּאִיהִי מְתִישְׁבָּא לֹא־עֲבָרָא בְּכָל אַתְר דְּאַצְטְרִיָּה, הָכִי נָמִי.

תרגום לעברית

אָלֵא לֹא יִתְחַזֵּק אָדָם שְׂיֵאמֶר, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּילֵנִי, אוֹ יַעֲשֶׂה לִי כָּךְ וְכָךְ. אָבֵל יִשִּׁים אֶת כָּחוֹ בְּקַבְ"ה שְׂיִסִּיעַ לוֹ, כְּשֶׁהוּא מְשַׁתְּדֵּל בְּאוֹתָם הַמְצוּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. שְׂפִינוֹן שְׂאָדָם בָּא לְהִטָּהֵר, וְדֵאִי מְסִיעִים לוֹ. וְכֵזָה יִתְחַזֵּק בְּקַבְ"ה שֶׁהוּא יִסִּיעַ לוֹ, וְיִתְחַזֵּק בּוֹ, שְׁלֹא יִשִּׁים אֶת כָּחוֹ בְּטַחוּנוֹ בְּאַחֲרָ. וּמִשּׁוֹם כָּךְ, עוֹז לוֹ כָּךְ מְסִלוֹת בְּלָבָב. שְׂיַעֲשֶׂה לְבּוֹ כְּרָאוּי בְּלִי הִרְהוּר אַחֲרָ, אָלֵא כְּמִסְלָה הַזֶּה שֶׁהִיא מְתִישְׁבֶּת לְעֹבֵר בְּכָל מְקוֹם שְׁצָרֶיהָ, כָּךְ גַּם.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֲרָ אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כָּךְ, עוֹ, כְּמָה דְּאֵת אֱמֶר, (תהלים כט) יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לִיה לְפָר נָשׁ דִּי־תַעֲסֵק בְּאוֹרֵי־יָתָא לְשִׁמְיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מֵאֵן דְּאֵתַעֲסֵק בְּאוֹרֵי־יָתָא וְלֹא אֲשֶׁתִּדֵּל לְשִׁמְיָה, טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְּרִי. מְסִלוֹת בְּלָבָב, מֵאִי מְסִלוֹת בְּלָבָב, כְּמָה דְּאֵת אֱמֶר, (תהלים סח) סוּלוֹ לְרוּכָב בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָ שְׁמוֹ. דָּא הֵהִיא אוֹרֵי־יָתָא, דְּאִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בָּהּ לְאַרְמָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּלְמַעַבְדָּא לִיה חֲטִיבָא בְּעֵלְמָא.

דָּבָר אַחֵר אֲשֶׁר אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ - עֹז כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כט) ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. מִשּׁוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְאָדָם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ מִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמָּה, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא. מִסְּלוֹת בְּלִבְכֶם, מַה זֶה מִסְּלוֹת בְּלִבְכֶם? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם סח) סִלּוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בָּיָה שָׁמוֹ. זֶה הַתּוֹרָה הִיא שֶׁהוּא הַשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְהָרִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַעֲשׂוֹתוֹ חֲטִיבָה בְּעוֹלָם.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב כָּל עוֹבְדֵי הָוִי לְשִׁמָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כָּךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוִה עֲמִיה תְּדִיר, דְּלֹא אַעֲדִי מַנִּיה שְׁכִינָתָא. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְּקָרָא לִיה יִצְחָק לַעֲשׂוֹ בְּרִיה, יַעֲקֹב לֹא הָוִה תַּמָּן, וְשְׁכִינָתָא אֹדְעַת לָהּ לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה אֹדְעַת לִיה לַיַּעֲקֹב.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כָּל מַעֲשֵׂיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוֹם כָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עִמּוֹ תָּמִיד, שְׁלֹא זֶה מִמֶּנּוּ הַשְׁכִּינָה. שֶׁהָרִי בְּשַׁעֲתָא שֶׁקָּרָא לוֹ יִצְחָק אֶת עֲשׂוֹ בְּנוֹ, יַעֲקֹב לֹא הָיָה שָׁם, וְהַשְׁכִּינָה הוֹדִיעָה לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה הוֹדִיעָה לַיַּעֲקֹב.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תָּא חֲזִי, אִי חָס וְשָׁלוֹם בְּהָהוּא זְמַנָּא יִתְבַּרַךְ עֲשׂוֹ, לֹא שְׁלוּט יַעֲקֹב לְעִלְמִין. אֲלֹא מִעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוִה, וְכָלֹא בְּאַתְרִיה אֲתָא כְּדָקָא חֲזִי. תָּא חֲזִי, (בראשית כה) וְרַבָּקָה אוֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב כְּתִיב, וְהָא אֲתָמַר. וּבְגִין כָּךְ שְׁדַרְתַּ בְּגִינִיה דִּיעֲקֹב, (בראשית כז) הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עֲשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹר.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בֹּא רְאֵה, אִם חָס וְחִלְלִילָה בָּאוּתוֹ זְמַן הָיָה מִתְבַּרַךְ עֲשׂוֹ, לֹא הָיָה שׁוֹלֵט יַעֲקֹב לְעוֹלָמִים. אֲלֹא מִעַם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הָיָה, וְהַכֹּל בָּא בְּמִקְוָמוֹ כְּרָאוּי. בֹּא רְאֵה, כְּתוּב וְרַבָּקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב, וְזֶה נִתְבָּאֵר. וּמִשּׁוֹם כָּךְ שְׁלַחָה בְּשָׁבִיל יַעֲקֹב, הִנֵּה

שְׁמַעְתִּי אֶת אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עַשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וַעֲתָה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְגו'. בְּהֵוָה זְמַנָּא, עֲרַב פְּסַח הָיָה, וּבָעֵי יֵצֵר הָרַע לְאַתְבָּעָא,
וּלְשַׁלֵּטָא סִיְהָרָא, רָזָא

תרגום לעברית

וַעֲתָה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְגו'. בְּזֶמֶן הַהוּא עֲרַב פְּסַח הָיָה, וְצָרִיךְ הַיֵּצֵר הָרַע לְהַתְבַּעֵר
וּלְשַׁלֵּט הַלְבָנָה, סוּד הָאֱמוּנָה, וְלִכְן עֲשֵׂתָה שְׁנֵי תַבְשִׁילִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.